

Zmagovalna pesem

Pošast v zrcalu

Zrcalce, zrcalce na steni povej,
zakaj mi življenje ne gre več naprej?

Pokažeš resnico,
zabrišeš krivico.

Moja podoba,
v tebi grdoba,
ki solze preliva,
želi si le ljubečega vpliva.

Novo življenje,
grešenje,
trpljenje.

V tebi past,
v sebi pošast.

Strah me davi,
ko v tebi vidim obraz,
želen po napačni zabavi.

Strah me obliva,
kot pod mano bila bi mina.

Novo spoznanje,
to ni več bahanje,
obžalovanje.

V tebi vidim podobo sebe,
pošast,
ki razbila bo tebe.

EVA BOŽIČ, 9. B

Drugouvrščena pesem

ZRCALO

Daj no daj, stopi korak naprej,
vsaj enkrat v zrcalu ljubeznivo se poglej.

Si kdo si, z napako ali več,
perfektnost, to je že zdavnaj odveč.

Ta strah nenehno me mori,
V snu moje svetle sanje kali.
Kot ptica ujeda v krempljih svoj plen drži,
on iz svojih rok me ne izpusti.

Spaka, demon, sem to res jaz?
Steklene solze zalile so mi ves obraz.
Spet globoka tema pride na plan
in jaz odjadram daleč stran.

Lucija Adam, 9. a

POGLED V ZRCALO

V zrcalu lahko vidimo različne stvari,
odseve, spomine, ljudi.
Zrcalo je tak predmet, ki nas popelje v drug svet,
ne le nekam na naš planet.

Lahko nas pelje na kraje polne ljudi,
kjer se dogajajo zanimive reči,
da niti ne opazimo kako čas beži.

Ali pa na kakšne osamljene kraje,
tihe rajе,
tja, kjer mir kraljuje,
ne nihče ne vojskuje.

Včasih se v zrcalo tako zatopimo,
bitje srca umirimo
ter le opazujemo svoj odsev,
vidimo napake, ki si jih ne bi nihče želel.

Nekateri v zrcalu vidijo sebe,
nekateri čudne amebe,
pa vendar v resnici kažejo le nas,
kako nas spreminja čas.

Sama priznam,
da sebe, takšno kot sem v ogledalu, ne vidim vsak dan.
Včasih je v njem podoba navadnega dekleta,
takšnega, ki se ni spremenilo že leta.

Včasih je v njem dekle,
novinka, ki še ne poznam je.
Po izgledu mi je popolnoma enaka,
a po duši čutim, da mi je drugačna,
drugih, kot jaz stvari lačna.

Takrat jo dolgo opazujem,
včasih za staro mene žalujem.
A po večini razmišljam, kaj se je z njo zgodilo,
kaj je tisto, kar se je spremenilo?

Odgovorov je veliko,
vsakič se mi poraja kakšen z razliko.
Pa vendar, kaj ni z zrcali običajno tako?
Vedno ti kaže enak pogled,
a ti ga vidiš lahko drugače zelo.

SVET V ZRCALU

Poglej ta svet!
Lep, a vendar napet.
V tebe pogled strmi,
ki neskončno trpi.

Kot ti izgleda.
Kot ti se obnaša.
Pa vendar je praznega pogleda
in se ne oglašča.

Odsev, ki se ga vsak boji,
strah v tebi goji,
skozi najstniška leta,
ki so znana kot puberteta.

LANA MALEK, 9. c

Zrcalo

Stojim pred ogledalom,
vidim le obup,
spogledujem se s skropocalom,
ki v mene nemo strmi,
želja po sreči v meni gromi.

Daj poglej na svetlo stran,
mi reče vsaka oseba,
kako, če ne prenesem pogleda,
ki je vame zadan?

Špela Pehant